

மட்டக்களப்பு கல்வி வலயத்திலுள்ள 1 AB பாடசாலைகளின் இடைநிலை
வகுப்புக்களில் வகுப்பறை முகாமையாளராக ஆசிரியர்களின் வகிப்பங்கு

விஜயரெட்ணம் விஜயரூபன்

மட்டக்களப்பு தேசிய கல்வியியற் கல்லூரி, தாழங்குடா

v.v.ruban18@gmail.com

ஆய்வுச் சுருக்கம்

வகுப்பறை முகமைத்துவம் மற்றும் வகுப்பறை ஒழுக்கம் என்பன தற்கால கற்றல் செயன்முறையின் வெற்றியை உறுதிசெய்யும் சாதனங்களாக அமைகின்றன. அவற்றில் வகுப்பறை முகமைத்துவம் வகுப்பறைகளில் இடம்பெறும் கற்றல் - கற்பித்தலை மேலும் இலகுவாக்குகிறது. இங்கு கற்றல் - கற்பித்தலைத் திட்டமிடல், கற்றல் வளங்களை ஒழுங்கமைத்தல், கற்றல் இடர்பாட்டினை எதிர்கொள்ளும் மாணவர்களின் முன்னேற்றத்தினைக் கண்காணிப்பதன் மூலம் அவர்களின் திறன்களை அதிகரிக்கச் செய்தல் ஆகிய செயற்பாடுகள் இடம்பெறுவதுடன் இவையனைத்தினதும் முக்கிய வகிப்பங்கு ஆசிரியரையே சாருகின்றது. வகுப்பறையினை வினைத்திறனான வகையில் முகமை செய்வதற்கு ஆசிரியர்கள் மாணவர்களை முதன்மைப்படுத்தும் செயற்பாடுகளில் கூடிய கவனத்துடன் செயற்பட வேண்டும். இதற்கு மேலதிகமாக முறையான தொடர்பாடல் முறைகளையும் ஆசிரியர் மாணவர்களுடன் கையாள்கின்றனர். அந்த வகையில் இவ் ஆய்வின் நோக்கம் வகுப்பறை முகமைத்துவம் தொடர்பாக இடைநிலைவகுப்புக்களில் கற்பிக்கும் ஆசிரியர்களின் முகமைத்துவத் திறன்களை கண்டறிவதுடன், அது தொடர்பாக ஆசிரியர்களின் கொண்டுள்ள பலம் மற்றும் பலவீனங்களைக் கண்டறிவதாகவும் அமைந்துள்ளது. இவ் ஆய்வில், ஆய்வு நோக்கத்திற்கமைய வகுப்பறை முகமைத்துவத்துடன் தொடர்புடைய 13 அம்சங்கள் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டதுடன், ஒவ்வொரு அம்சம் தொடர்பாகவும் வினாக்கொத்துக்கள் தயார் செய்யப்பட்டு ஆய்வுக் குடித்தொகைக்கு வழங்கப்பட்டு தரவுகள் பெறப்பட்டன. இதன்படி எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட 10 அம்சங்களில் இடைநிலை வகுப்புக்களில் கற்பிக்கும் ஆசிரியர்கள் சிறப்பான துலங்கலைக் காட்டியதுடன், 3 அம்சங்களில் சிறப்பான துலங்கலைக் காட்டாத தன்மையும் கண்டறியப்பட்டது. இதன்படி ஆசிரியர்கள் வகுப்பறை முகாமையாளராக ஆற்றும் வகிப்பங்கு தெளிவாக எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ளது.

கலைச் சொற்கள்: வகுப்பறை, முகமைத்துவம், உளவியல், ஒழுக்கம், பரீட்சை

1.0 அறிமுகம்

தற்காலக் கல்விக் கட்டமைப்பில் ஆசிரியரானவர் முக்கியத்துவம் மிக்க நபராக விளங்குவது உலகளாவிய ரீதியில் ஏற்கப்பட்ட ஒரு உண்மையாகும். இத்தகைய பெருந்தகைகள் வகுப்பறைகளில் தலைவர்களாகி அதில் பெருந் தாக்கத்தினை உண்டுபண்ணுகின்றனர். இவர்களைச் சுற்றியே முழுக் கல்வி முறைகளும் சுற்றிச் சுழல்கிறது. ஏனெனின் கல்விச் செயன்முறையின் இறுதி நோக்கம் தனிநபரில் நிரந்தர நடத்தை மாற்றத்தை ஏற்படுத்துவதுடன், அவனது ஆளுமையினையும் மேம்படுத்துவதாகும். இப்பணியென்பது வகுப்பறையில் ஆசிரியர்களாலே நடந்தேறுகின்றது. ஆகவே ஒரு நாட்டின் கல்விக் கொள்கையினை நடைமுறைச்சாத்தியமாக்குபவர் ஆசிரியரே. இதனால்தான் “ஆசிரியர்கள் நாட்டின் முதலீட்டுக்கான மாணவர்களை உருவாக்குகிறார்கள்” எனக் கூறிக்கொள்ளலாம்.

உற்பத்தித் திறன்மிக்க மக்களை நாட்டுக்கு உருவாக்கி, அதன் மூலமாக தேச அபிவிருத்திக்கு அதை விதையாக்குவதற்கு ஆசிரியர்களின் செயற்பாடு மிக முக்கியமானது எனக் கூறிக்கொள்ளலாம் (தனேஜா,2004). இவ்வாறாக முக்கியத்துவம் மிக்க ஆசிரியர்களின் தற்கால நிலை அவர்களின் தகுதி,

பயிற்சி, தொழில் ஈடுபாடு, வகுப்பறைக் கற்பித்தல், மாணவர்களின் செயற்பாடுகளை நிர்வகிக்கும் திறன், தொழில் ஆர்வம் மற்றும் கடமைச் சூழல் ஆகியவற்றில் ஏற்ற இறக்கங்கள் உள்ளதைக் காணலாம் (சபீஹா, 2007).

Mcbar (2000) அவர்களின், “ஆசிரியர் ஒரு முகாமையாளராக வகுப்பறைச் சூழல்களை மாற்றியமைக்க முடியும்” என்னும் ஆய்வில், “வகுப்பறையென்பது கற்றுக் கொள்ளவும் நடத்தைகளை மாற்றியமைக்கவும் நல் மாணவர்களை உருவாக்கவும் ஒரு களமாக அமையும்” எனக் குறிப்பிட்டார்.

வகுப்பறை முகாமைத்துவம் என்பது கற்பித்தல் மூலமாக கற்றலை அடையக்கூடிய ஒரு வழிமுறையாகும். வகுப்பறையில் மாணவர்கள் கற்றலைப் பாதிக்கும் காரணிகளை இல்லாமல் செய்து வகுப்பறை நிர்வாகத்தினை ஆசிரியர் மேலும் வலுப்படுத்துகிறார் (Lemiech,1988)

வகுப்பறைகளில் ஆசிரியர்கள் மாணவர்களைக் கட்டுப்படுத்துவது வகுப்பறை நிர்வாகத்தின் குறிக்கோளாக கருதப்படுகின்றது. பொதுவாக பாடசாலையின் ஏனைய ஆளணியினரை விட வகுப்பாசிரியரின் முகாமை நுணுக்கங்கள் இங்கு அதிகம் வேண்டப்படுகின்றது. இத்தகு நிலையில் தமது நடத்தையினை நிருவகிக்க தெரியாத அதிகளவு மாணவர்கள் வகுப்பறைகளில் காணப்படுகின்றனர். இந் நிலையில் வகுப்பறைக் கற்பித்தலை நிருவகித்து, கட்டிளமைப்பருவத்தினர் தாமே தம்மை நிருவகிக்க இயலாத தன்மையை இல்லாமல் செய்து செயற்பாடுகளைத் திட்டமிடுபவர்களாக ஆசிரியர்கள் அமைகின்றனர் (Wingo, 2003).

வெற்றிகரமான வகுப்பறை முகாமைத்துவமென்பது சிக்கலான நிலமைகளின்போது திறம்பட செயலாற்றுவதுடன் மட்டுமில்லாமல் அடிக்கடி ஏற்படும் பிரச்சினைகளைத் தடுப்பதையும் உள்ளடக்குகிறது. வகுப்பறையில் மிகவும் பயனுள்ள ஒரு முடிவென்பது ஒரு ஆசிரியர் அடையவிருக்கும் இலக்குகள் மற்றும் நோக்கம் கொண்ட விளைவுகளின் தெளிவான கருத்தையும் அடிப்படையாகக் கொண்டவை எனலாம் (Shukla, 2004).

இறுதியாக வகுப்பறை முகாமைத்துவமென்பதை வாழ்க்கையின் ஒத்திசைவு எனக் கூறிக்கொள்ளலாம். பாத்திட்டத்தினைத் திட்டமிடல், நடைமுறைப்படுத்தல், வளங்களை ஒதுக்கீடு செய்யல், அடைவை அதிகரிக்க சூழலை மாற்றியமைத்தல், மாணவர் விருத்திப் போக்கைக் கண்காணித்தல் மற்றும் நடைமுறைச்சாத்தியமான சவால்களை சிறப்பாக எதிர் கொள்ளுதல் என்பவற்றுடன் தொடர்புடையதாக கருதலாம்.

ஒரு சிறந்த வகுப்பறை முகாமையாளர் என்பவர் தன் மாணவர் தொடர்பாக துல்லியமான தரவுகளை வைத்திருப்பது மிகவும் முக்கியமானது. இதனால் அவர்கள் மாணவர்களுக்கு வகுப்பறைகளில் சிறந்த பயிற்சியை வழங்குகின்றனர்.

ஒரு ஊக்கம்மிகு வகுப்பறையினை நிறுவுவதில் வகுப்பறைச் சூழலை மாற்றும் பணி ஆசிரியருக்குள்ள அதே வேளை இதற்கான அடிப்படையாக பாட அறிவினைக் கருதலாம். பல்வேறான வகுப்பறை நுட்ப முறைகள் பின்பற்றப்படும் வகுப்பறைகளில் ஆசிரியர் ஒரு முகாமையாளராகி தங்களைத் தாங்களே நிருவகிக்கக் கூடிய மாணவர்களை உருவாக்க முனைகின்றார் (Macksin, 1992).

2.0 இலக்கிய மீளாய்வு

இலக்கிய மீளாய்வானது ஓர் ஆய்வின் முக்கிய படிநிலையாகக் கொள்ளப்படுகின்றது. ஆய்வுத் தலைப்பொன்றைத் தேர்ந்தெடுத்ததைத் தொடர்ந்து மேற்கொள்ளப்பட வேண்டிய பணி இலக்கிய

மீளாய்வாகும். இதனடிப்படையில் இவ்வாய்வுக்கான இலக்கிய மீளாய்வானது பின்வரும் தலைப்புக்களின் கீழ் இடம்பெற்றுள்ளது.

1. வகுப்பறை முகாமைத்துவம்
2. நேரமுகாமைத்துவத் திறன்
3. வகுப்பறை இருக்கை ஒழுங்கமைப்பு
4. வகுப்பறை ஒழுக்கம்

2.1 வகுப்பறை முகாமைத்துவம்

ஹனிபோர்ட் (1982) என்பரின் கருத்துப்படி, “எந்தவொரு வகுப்பறையிலும் முக்கிய வரம்புக்குட்பட்ட காரணி ஆசிரியர் மட்டுமல்ல. பாடத்தின் சூழ்நிலை, இருக்கும் உறவுகளின் வகை, தகவல் தொடர்பு பாணிகள் ஆகியவற்றைத் தீர்மானிப்பதில் ஆசிரியரது திறன், ஆளுமை என்பனவும் பெரும் பங்கு வகிக்கின்றன” எனக் குறிப்பிடலாம். “வெற்றிகரமான வகுப்பறை முகாமைத்துவம் என்பது, கல்வி கட்டமைப்புக்களில் குறைந்த வளங்களைப் பயன்படுத்தி அதிக விளைவை உண்டு பண்ணுவதாக அமைகிறது” என லாஸ்லைட் மற்றும் ஸ்மித்(1984) ஆகியோர் குறிப்பிட்டனர்.

“அதிகளவான ஆசிரியர்கள் வகுப்பறைகளில் தங்களது செயற்றிறனின் மூலமாக வகுப்பறையினைக் கட்டுப்படுத்தி முறையாக கண்காணிக்கின்றனர். ஆனால் ஒரு சில ஆசிரியர்கள் வகுப்பறைகளில் வினைத்திறன்ற செயற்பாட்டினூடாக தமது இலக்கை அடையாமல் மாணவர்களின் அனைத்து விதமான விருத்திக்கும் தடையாகவும் அமைகின்றனர். ஆனால் நாளுக்கு நாள் வெவ்வேறு கற்பித்தல் முறைகள், கற்பித்தல் முறைமைகள் மற்றும் கற்பித்தல் நுட்பங்களைப் பயன்படுத்தும் ஆசிரியர் மாணவரின் வெற்றிக்கு வித்திடுவதுடன், மாற்றத்தினை விரும்பும் மாணவனுக்கு ஓர் உந்துதலாகவும் அமைகின்றனர்” என தாண்ட்(1990) குறிப்பிட்டார்.

2.2 நேர முகாமைத்துவத் திறன்

தற்கால வகுப்பறைகளில் ஆசிரியர் கற்பிக்கும் நேரமென்பது மாணவர்களின் கற்றலை அளவிடும் முக்கிய ஒரு மாறியாக உருவெடுத்துள்ளது எனலாம். ஒரு ஆசிரியர் வகுப்பறைக்குச் சென்று விரைவாக பாடத்திற்குள் மாணவர்களை நுழைப்பதென்பது மிகவும் கடினமான காரியமே. இந் நிலை ஒன்று தொடக்கம் பத்து நிமிடம் வரை வேறுபடும். “ஆசிரியர்கள் தமக்கான பாடங்களை சிறப்பாக கற்பிக்க கொண்டுள்ள திறன்கள், பாடப்பிரவேசத்திற்கு எடுத்துக்கொள்ளும் நேரம், மாணவரது கவனக் குவிப்புக்கு கையாளும் நுட்பங்கள், பணிக்குப் புறம்பான ஆசிரியரின் செயற்பாடுகள் என்பன மாணவரது கற்றலில் பெரும் தாக்கத்தினை உண்டு பண்ணுவதாக அமையும்” என வால்பேர்க்(1988) குறிப்பிட்டார்.

வகுப்பறையில் நேரத்தினை முகாமை செய்வதென்பது மிக முக்கியமானதொரு விடயமாகும். ஆசிரியர்கள் வகுப்பறைகளில் மாணவர்களை கற்றலுக்கு உள்வாங்குவதற்காக அதிகளவில் நேரத்தினை செலவிடுவதன் மூலம் எதிர்பார்த்த இலக்கினை அடையும் வகையில் செயற்படுகிறார். இதில் எதிர்மாறான நிலை யாதெனில் நேரத்தை கற்றலுக்கு மாத்திரம் உச்ச அளவில் பயன்படுத்தும் நிலை மாணவர்களின் திறன்களை விருத்தியாக்கவும் தடையாகிவிடுகிறது என ஸ்பிரிந்தால் (1994) குறிப்பிட்டிருந்தார்.

கல்விக்காக அதிக நேரத்தினை ஒதுக்கும் மாணவர்கள் அதிகளவு புள்ளிகளைப் பெற்று பாட அடைவில் முன்னிலை பெற்றாலும், அவர்களின் திறன், மனப்பாங்கு என்பன விருத்தியை நோக்கிச் செல்வது குறைவே. கற்றலுக்காக நேரத்தினை ஒதுக்குவது முக்கியமல்ல. அந்நேரம் எந்தளவுக்கு மாணவருக்கு பயன்படுகிறது என்பதே முக்கியமானது. இதில், கண்டறியப்பட்ட மற்றொரு உண்மை அதிக நேரத்தினை கற்றலுக்காக ஒதுக்கிக் கொள்ளும்போது அதிகளவான மாணவர்கள் அப்பாடத்தில் உயர் தேர்ச்சியைப் பெறும் நிலை ஆகும். கற்றல் - கற்பித்தலுக்காக ஒரு ஆசிரியர் செலவிடும் நேரமானது மாணவர்களின் உயர் ஆற்றலுக்கான நேரமாகும். மாணவன் ஆசிரியர் கேட்கும் வினாக்களுக்கு 70 – 80 சதவீதம்வரை

விடையளிப்பானாயின் அவ்வாசிரியர் வகுப்பறையில் சிறப்பாக செயற்படுகின்றார் என அர்த்தம் கொள்ளலாம்.

வினைத்திறனான வகுப்பறை முகாமையாளர்கள் உண்மையில் சிறந்த திட்டமிடலாளர்களாவர். மாணவர்கள் வருவதற்குமுன் வகுப்பறைக்குச் சென்று மாணவர்களை எதிர்பார்த்து காத்திருக்கின்றனர். பாடசாலை தொடங்கியதில் இருந்து முடியும்வரை மாணவர்களுக்காக நேரத்தினை செலவிட்டு அவனது நடத்தையில் நிரந்தரமான மாற்றத்தினை ஏற்படுத்துகின்றனர். ஒரு பென்சிலை தீட்டி கூராக்குவது போன்று எந்நேரமும் வகுப்பறை முகாமையாளராக ஆசிரியர் மாணவர்களை வழிப்படுத்துவதுடன் தேவைக்கேற்ப தண்டனை வழங்குபராகவும் அமைகிறார் என சாக்கீர்(1997) குறிப்பிட்டார்.

2.3 வகுப்பறை இருக்கை ஒழுங்கமைப்பு

மாணவர்களை ஒன்றாக இணைக்கும் அல்லது ஆசிரியரின் கவனத்தினை தடுக்கும் வகையிலான வகுப்பறை தளபாட ஒழுங்கமைப்பானது ஆசிரிய பணியினை கடினமாக்கும் நிலையாகும் என டியூக் மற்றும் ரெஹேஜ் (1979) குறிப்பிட்டனர்.

இருக்கை ஒழுங்கமைப்பு, கற்பிக்கப்படும் பாடத்தின் வகை மற்றும் வகுப்பறைகளிலுள்ள தளபாடங்களின் வகை என்பன கற்றலை பாதிக்கும் காரணிகளாகும். வகுப்பறையில் குழுக்களாக தளபாடங்களை ஒழுங்கமைத்தல் அல்லது பாரம்பரிய முறையில் ஒன்றன் பின் ஒன்றாக அமரச் செய்தல் என்று எவ்வாறாக வகுப்பறையினை ஒழுங்கமைப்பினும் ஆசிரியரின் கண் வழித் தொடர்பு மாணவர்களின் பால் இருக்க வேண்டும். எப்போதும் ஒரு மாணவனுக்கு அருகில் அமர்வதும் தவிர்க்கப்படவேண்டியதே. அத்துடன் இருக்கை ஒழுங்கமைப்பானது மாணவர்களின் பெயர்களை ஆசிரியர் அறிந்து கொள்வதற்கும் இது உகந்ததாகும் (லாஸ்லெட் மற்றும் ஸ்மித், 1984)

வகுப்பறைத் தளபாடங்களை ஒழுங்கமைக்கும் போது வெளிச்சம், வகுப்பறை வர்ணம், காட்சிப்படுத்தல்கள் என்பன மையப்படுத்தப்பட வேண்டும். மேலும் வகுப்பறையின் கவர்ச்சியினை கூட்டும் வண்ணம் ஆசிரியர் செயற்பட வேண்டும். நாற்காலிகள் மற்றும் மேசைகளை பல்வேறு வழிகளில் ஒழுங்கமைப்பது ஆசிரியர்களின் சிறப்பம்சமாகும். (நிட்சைக் மற்றும் ஆன்டர்சன், 1989)

2.4 வகுப்பறை ஒழுக்கம்

கலாஹன் (1996) “சிறந்த வகுப்பறைச் சூழலே திறமையான கற்றலுக்கு வழிவகுக்கும் எனக் குறிப்பிடுகின்றார். ஒழுக்கம் என்பது வழிகாட்டுதல் மற்றும் கற்பித்தல் நுட்பங்களை முறையாகப் பயன்படுத்துதலைக் குறிக்கின்றது. இது மாணவர்களை சுய வழிகாட்டுதலுக்கு ஊக்குவிக்கின்றது. வேலும் கற்றலுக்கு உகந்த நிலையை உருவாக்குகின்றது” எனக் குறிப்பிட்டார்.

கற்பிக்கப்படும் குழுவிலுள்ள மாணவர்கள் பற்றிய பகுப்பாய்வுடன் வகுப்பறைக் கட்டுப்பாட்டிற்கான பயனுள்ள திட்டமிடல் ஆரம்பமாகிறது. ஆசிரியர்கள் மாணவர்களின் சீரற்ற நடத்தைக்கான காரணங்களை உணர்ச்சிவசப்படாத நிலையில் ஆய்வு செய்ய முனைதல் வேண்டும். ஒழுக்க மீறல்கள் இடம்பெறுவதற்கு முன்னர் அவை ஏற்படாமல் எவ்வாறு தடுப்பது என்பது தொடர்பாக ஆசிரியர் புத்திசாலித்தனமாக சிந்திக்க வேண்டும். வகுப்பறைகளில் ஒழுக்க மீறல்கள் இடம்பெறும்போது அவை மீண்டும் ஏற்படாவண்ணம் ஆசிரியர் செயற்பட வேண்டும். இவ் ஒழுக்க நிலைகள் மீறப்படுகையில் அது கற்றலுக்கு சிறிய இடைவெளியினை ஏற்படுத்தும்.

ஆசிரியர் வகுப்பறையில் பாடங்களை ஆரம்பிப்பதற்கு முன்னர் வகுப்பறை தொடர்பான சட்டதிட்டங்களை முன்வைக்கிறார். ஒழுக்க விதிமுறைகள் இதுதான் சரி என எந்த விதிமுறையும் கிடையாது. நியாயமானதாகவும் எளிமையானதாகவும் புரிந்து கொள்ளக் கூடிய விதிமுறைகள் வரவேற்கத்தக்கவை.

மேலும் ஓழுக்க விதிமுறைகள் அனைவரும் பார்க்கக்கூடிய வகையில் காட்சிப்படுத்தப்பட வேண்டும் (ஆரிப், 2003).

ஆரிப், (2003) இன் கருத்துப்படி, அதிகபட்சமான உற்பத்தித்திறன் மிக்க நேரப் பயன்பாட்டுடன் ஒரு வகுப்பறைச் சூழலை உருவாக்க எண்ணும் ஆசிரியர் ஒருவர், மாணவர்களின் நெறிபிறழ்வான நடத்தைகளை சீர்படுத்தி கற்றல் - கற்பித்தலுக்கு தயார் படுத்துவதற்காக ஒரு முகாமையாளராக பின்வரும் நடைமுறைகளைப் பின்பற்ற வேண்டுமெனக் குறிப்பிட்டிருந்தார்.

1. மாணவர்களை ஊக்கப்படுத்துங்கள்
2. மாணவர்களின் அடிப்படைத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யுங்கள்
3. மாணவர்களின் உடலியல், சமூகப் பண்புகளை வளரச் செய்யுங்கள்
4. மிதமான கட்டுப்பாடுகளை வகுப்பறைகளில் பின்பற்றுங்கள்
5. மாணவர்களுக்கு உயர்மட்ட வகுப்பறை அதிகாரங்களை வழங்குங்கள்
6. ஓழுக்க விதிமுறைகளை மாணவர் சார்பாக வடிவமையுங்கள்
7. மாணவர்களுடன் அதிகளவு உரையாடுங்கள்
8. அனைத்து மாணவர்களமீதும் உங்களது ஆர்வத்தினைக் காட்டுங்கள்
9. எதிர்மறையான சொற்கள் கொண்டு மாணவர்களை கடிந்து கொள்ள வேண்டாம்
10. தவறான நடத்தையுடைய மாணவர்களின் செயற்பாட்டை விபரித்த கூறவும்
11. பற்குபற்றல் தலைமைத்துவத்தினை மாணவர்களிடம் ஏற்படுத்துங்கள்

3.0 ஆய்வின் நோக்கங்கள்

1. இடைநிலை வகுப்புக்களில் ஆசிரியர்களின் வகுப்பறை முகாமைத்துவம் தொடர்பான திறன்களை அறிதல்.
2. இடைநிலை வகுப்புக்களில் ஆசிரியர்களின் வகுப்பறை முகாமைத்துவம் தொடர்பில் பலம் மற்றும் பலவீனங்களை அறிதல்.
3. வகுப்பறை முகாமைத்துவ மேம்பாட்டுக்கான பரிந்துரைகளை முன் வைத்தல்.

4.0 ஆய்வு முறையியல்

4.1 ஆய்வுக் குடித்தொகையும் மாதிரி எடுப்பும்

இவ் ஆய்வுக்காக முதன்மைத் தரவுகள் மற்றும் இரண்டாம் நிலைத் தரவுகள் என்பன பெறப்பட்டன. இதனடிப்படையில் இந்த ஆய்வுக்காகத் தெரிவு செய்யப்பட்ட மட்டக்களப்பு கல்வி வலயத்திலுள்ள பாடசாலைகளின் விபரங்கள் இங்கு தரப்பட்டுள்ளது.

மட்டக்களப்பு கல்வி வலயத்தில் மொத்தமாக 65 பாடசாலைகள் காணப்படுகின்றன. அவை பின்வருமாறு,

அட்டவணை 01: மட்டக்களப்பு கல்வி வலயப் பாடசாலைகள்

இல	பாடசாலை வகை	எண்ணிக்கை
01.	1AB பாடசாலைகள்	10
02.	1C பாடசாலைகள்	12
03.	வகைஐஐ பாடசாலைகள்	22
04.	வகைIII பாடசாலைகள்	21
	மொத்தம்	65

மூலம்: கிழக்கு மாகாணக் கல்வித் திணைக்களம்

மட்டக்களப்பு கல்வி வலயத்திலுள்ள மேற்படிப் பாடசாலைகளுள் காணப்படும் 1AB பாடசாலைகள் 10 தெரிவு செய்யப்பட்டன. 10 பாடசாலைகளிலும் இடைநிலை வகுப்புக்களில் காணப்படும் 8036 மாணவர்களில் இருந்து 329 மாணவர்களும், 501 ஆசிரியர்களில் இருந்து 206 ஆசிரியர்களும் எனிய எழுமாற்று மாதிரித் தெரிவின் அடிப்படையில், Krejcie & Morgan ஆகியோரின் மாதிரி அளவுத்திட்ட அட்டவணையின்படி தெரிவு செய்யப்பட்டனர். அத்தோடு தெரிவுசெய்யப்பட்ட 10 பாடசாலையின் அதிபர்களிடமிருந்தும் இவ்வாய்வுக்காகத் தரவுகள் பெறப்பட்டன.

அட்டவணை 02: ஆய்வுக்கான மாதிரித் தெரிவு

இல	மாதிரித் தெரிவு வகுப்பு	மொத்தம்	தெரிவு முறை	மாதிரிகள்
01.	பாடசாலைகள்	65	1AB - 10	10
02.	மாணவர்கள்	8036	Krejcie & Morgan Table (368/9000 X 8036)	329
03.	ஆசிரியர்கள்	501	Krejcie & Morgan Table (226/550 X 501)	206
04.	அதிபர்கள்	10	100 %	10

4.2. ஆய்வுக் கருவி அபிவிருத்தி மற்றும் தரவு சேகரிப்பு

இவ் ஆய்வானது இயற்கை விளக்க ஆய்வாக அமைவதால் தரவுகளை சேகரிக்க கணக்கெடுப்பு அணுகுமுறை ஆய்வாளனால் தெரிவு செய்யப்பட்டது. ஆய்வு நோக்கத்திற்கு அமைய 13 உருப்படிகளைக் கொண்ட வினாக்கொத்துக்கள் லிக்கேற்றின் ஐவகை அளவுத்திட்டத்திற்கமைய உருவாக்கப்பட்டன.

4.3. ஆய்வுக் கருவியினை நிருவகித்தல்

இவ் வினாக்கொத்துக்கள் இடைநிலை வகுப்புக்களில் கற்பிக்கும் ஆசிரியர்கள், மாணவர்கள் மற்றும் பாடசாலை அதிபர்கள் ஆகியோருக்கு வழங்கப்பட்டு துலங்கல்கள் பெறப்பட்டன.

5.0 தரவுப் பகுப்பாய்வும் கலந்துரையாடலும்

வினாக்கொத்துக்கள் மூலமாக பெறப்பட்ட தரவுகள் ஆளு - நுலுஉநட மூலமான அளவுத்திட்ட பெறுமானங்களுக்கு அமையவும், சராசரி மற்றும் சதவீத நியமங்களுக்கு அமையவும் பகுப்பாய்வு செய்யப்பட்டது.

அளவுத்திட்ட பெறுமதிகள்

வெளிப்பாடு	பெறுமதி
மிகஅதிகம் (A)	5
அதிகம் (B)	4
மத்திமம் (C)	3
குறைவு (D)	2
மிகக்குறைவு (E)	1

$$\text{இடைப் பெறுமானம்} = (FA \times 5) + (FB \times 4) + (FC \times 3) + (FD \times 2) + (FE \times 1)$$

N

FA - மிக அதிகம் என்ற தெரிவின் துலங்கல் எண்

FB - அதிகம் என்ற தெரிவின் துலங்கல் எண்

FC - மத்திமம் என்ற தெரிவின் துலங்கல் எண்

FD - குறைவு என்ற தெரிவின் துலங்கல் எண்

FE - மிகக்குறைவு என்ற தெரிவின் துலங்கல் எண்

5.1 கண்டுபிடிப்புகள்

வினாக்கொத்துக்கள் மூலம் சேகரிக்கப்பட்ட தரவுகள் சதவீதம் மற்றும் சராசரி மதிப்பெண்களின் அடிப்படையில் பகுப்பாய்வு செய்யப்பட்டது. தரவுப் பகுப்பாய்விலிருந்து பெறப்பட்ட கண்டுபிடிப்புகள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

அட்டவணை 03 இன்படி, 88% ஆனோரின் தெரிவாக மிக அதிகம், அதிகம், மத்திமம் ஆகியன தெரிவாகியதுடன், 12% ஆனோரின் தெரிவாக குறைவு, மிகக் குறைவு என்பன காணப்பட்டன. இங்கு சராசரி மதிப்பெண் 3.44. இந் நிலை பெரும்பாலும் ஆசிரியர்கள் உரிய நேரத்தில் வந்து வகுப்பை விட்டு வெளியேறுவதைக் காட்டுகிறது.

அட்டவணை 04 இன்படி, 84% ஆனோரின் தெரிவாக மிக அதிகம், அதிகம், மத்திமம் ஆகியன தெரிவாகியதுடன், 16% ஆனோரின் தெரிவாக குறைவு, மிகக் குறைவு என்பன காணப்பட்டன. இங்கு சராசரி மதிப்பெண் 3.59. இந் நிலை பெரும்பாலும் ஆசிரியர்கள் நன்கு தயாராகி வகுப்பறைக் கற்பித்தலுக்காக வருகின்ற நிலையைக் காட்டியது.

அட்டவணை 05 இன்படி, 90% ஆனோரின் தெரிவாக மிக அதிகம், அதிகம், மத்திமம் ஆகியன தெரிவாகியதுடன், 10% ஆனோரின் தெரிவாக குறைவு, மிகக் குறைவு என்பன காணப்பட்டன. இங்கு சராசரி மதிப்பெண் 3.89. இந் நிலை பெரும்பாலும் ஆசிரியர்கள் வகுப்பறைச் சத்தத்தில் கவனமெடுக்கும் தன்மை வெளிக்காட்டப்பட்டது.

அட்டவணை 06 இன்படி, 90% ஆனோரின் தெரிவாக மிக அதிகம், அதிகம், மத்திமம் ஆகியன தெரிவாகியதுடன், 12% ஆனோரின் தெரிவாக குறைவு, மிகக் குறைவு என்பன காணப்பட்டன. இங்கு சராசரி மதிப்பெண் 3.86. இந் நிலை ஆசிரியர்கள் மாணவர்களின் இருக்கை ஒழுங்கமைப்பில் கூடிய கவனமெடுப்பதை காட்டுகிறது.

வகை	A	B	C	D	E	மொத்தம்	இடை
அதிபர்கள்	2	2	4	1	1	10	3.44
ஆசிரியர்கள்	40	45	88	25	8	206	
மாணவர்கள்	76	80	140	31	2	329	
மொத்தம்	118	127	232	57	11	545	
சதவீதம்	21.65%	23.30%	42.57%	10.45%	2.03%		

அட்டவணை - 03 ஆசிரியர்கள் உரிய நேரத்திற்கு வகுப்பறைக்கு வந்து செல்கின்றனர்

வகை	A	B	C	D	E	மொத்தம்	இடை
அதிபர்கள்	2	5	1	1	1	10	3.59
ஆசிரியர்கள்	49	64	62	25	6	206	
மாணவர்கள்	66	124	87	32	20	329	
மொத்தம்	117	193	150	58	27	545	
சதவீதம்	21.47%	35.42%	27.52%	10.64%	4.95%		

அட்டவணை - 04 சிறப்பான முன் ஆயத்தத்துடன் ஆசிரியர்கள் வகுப்பறைக்கு வருகை தருகின்றனர்

வகை	A	B	C	D	E	மொத்தம்	இடை
அதிபர்கள்	3	4	1	1	1	10	3.89
ஆசிரியர்கள்	83	75	34	9	5	206	
மாணவர்கள்	131	63	95	29	11	329	
மொத்தம்	217	142	130	39	17	545	
சதவீதம்	39.82%	26.05%	23.85%	7.16%	3.12%		

அட்டவணை - 05 ஆசிரியர்கள் வகுப்பறைச் சுத்தத்தினை முறையாகப் பேணுகின்றனர்

வகை	A	B	C	D	E	மொத்தம்	இடை
அதிபர்கள்	4	3	2	1	0	10	3.86
ஆசிரியர்கள்	78	62	48	12	6	206	
மாணவர்கள்	97	96	101	22	13	329	
மொத்தம்	179	161	151	35	19	545	
சதவீதம்	32.85%	29.54%	27.70%	6.42%	3.49%		

அட்டவணை -06. ஆசிரியர்கள் வகுப்பறையில் மாணவர்களின் இருக்கை ஒழுங்கமைப்பில் கவனம் செலுத்துதல்

அட்டவணை 07 இன்படி, 86% ஆனோரின் தெரிவாக மிக அதிகம், அதிகம், மத்திமம் ஆகியன தெரிவாகியதுடன், 14% ஆனோரின் தெரிவாக குறைவு, மிகக் குறைவு என்பன காணப்பட்டன. இங்கு சராசரி மதிப்பெண் 3.98. இந் நிலை அதிக ஆசிரியர்கள் மாணவர்களில் ஒழுக்கவிருத்தியை ஏற்படுத்த செயற்படுவதைக் காணலாம்.

அட்டவணை 08 இன்படி, 35% ஆனோரின் தெரிவாக மிக அதிகம், அதிகம், மத்திமம் ஆகியன தெரிவாகியதுடன், 65% ஆனோரின் தெரிவாக குறைவு, மிகக் குறைவு என்பன காணப்பட்டன. இங்கு

சராசரி மதிப்பெண் 1.9. இந் நிலை அதிக ஆசிரியர்கள் கற்பித்தலின்போது உளவியல் கொள்கைகளை பயன்படுத்துவதில்லை என்ற முடிவைக் காட்டுகிறது.

அட்டவணை 09 இன்படி, 42% ஆனோரின் தெரிவாக மிக அதிகம், அதிகம், மத்திமம் ஆகியன தெரிவாகியதுடன், 58% ஆனோரின் தெரிவாக குறைவு, மிகக் குறைவு என்பன காணப்பட்டன. இங்கு சராசரி மதிப்பெண் 2.46. இந் நிலை அதிக ஆசிரியர்கள் மாணவர்களின் மனப்பாங்கு, கற்றல் திறன்களை மேம்படுத்தும் வகையில் செயற்படுவதில்லை என்பதைக் காட்டுகிறது.

வகை	A	B	C	D	E	மொத்தம்	இடை
அதிபர்கள்	5	2	2	1	0	10	3.98
ஆசிரியர்கள்	99	46	33	23	5	206	
மாணவர்கள்	113	94	77	39	6	329	
மொத்தம்	217	142	112	63	11	545	
சதவீதம்	39.82%	26.06%	20.55%	11.56%	2.01%		
அட்டவணை - 07. ஆசிரியர்கள் மாணவர்களில் ஒழுக்க விருத்தியினை ஏற்படுத்த செயற்படுகின்றனர்							

வகை	A	B	C	D	E	மொத்தம்	இடை
அதிபர்கள்	1	1	1	4	3	10	1.9
ஆசிரியர்கள்	10	5	46	69	76	206	
மாணவர்கள்	12	40	75	89	113	329	
மொத்தம்	23	46	122	162	192	545	
சதவீதம்	4.22%	8.44%	22.39%	29.72%	35.23%		
அட்டவணை - 08. ஆசிரியர்கள் வகுப்பறைகளில் உளவியல் நுட்பங்களைப் பயன்படுத்தும் தன்மை							

வகை	A	B	C	D	E	மொத்தம்	இடை
அதிபர்கள்	0	1	3	3	3	10	2.46
ஆசிரியர்கள்	15	25	33	68	65	206	
மாணவர்கள்	12	36	106	91	84	329	
மொத்தம்	27	62	142	162	152	545	
சதவீதம்	4.95%	11.38%	26.06%	29.72%	27.89%		
அட்டவணை - 09. ஆசிரியர்கள் மாணவர்களின் மனப்பாங்கு மற்றும் கற்றல் திறன்களை விருத்தியாக்குகின்றனர்							

அட்டவணை 10 இன்படி, 88% ஆனோரின் தெரிவாக மிக அதிகம், அதிகம், மத்திமம் ஆகியன தெரிவாகியதுடன், 12% ஆனோரின் தெரிவாக குறைவு, மிகக் குறைவு என்பன காணப்பட்டன. இங்கு

சராசரி மதிப்பெண் 3.77. இந் நிலை அதிக ஆசிரியர்கள் மாணவர்களில் தனிப்பட்ட ரீதியில் கவனம் செலுத்தும் நிலையைக் காட்டுகிறது..

அட்டவணை 11 இன்படி, 87% ஆனோரின் தெரிவாக மிக அதிகம், அதிகம், மத்திமம் ஆகியன தெரிவாகியதுடன், 13% ஆனோரின் தெரிவாக குறைவு, மிகக் குறைவு என்பன காணப்பட்டன. இங்கு சராசரி மதிப்பெண் 3.77. இந் நிலை பெரும்பாலான ஆசிரியர்கள் தன்னம்பிக்கை மிகுந்தவர்களாக செயற்படுவதை உணர்த்துகிறது.

அட்டவணை 12 இன்படி, 83% ஆனோரின் தெரிவாக மிக அதிகம், அதிகம், மத்திமம் ஆகியன தெரிவாகியதுடன், 17% ஆனோரின் தெரிவாக குறைவு, மிகக் குறைவு என்பன காணப்பட்டன. இங்கு சராசரி மதிப்பெண் 3.28. இந் நிலை வகுப்பறைக் கற்பித்தலில் ஆசிரியர்கள் பல்வேறான கற்பித்தல் முறைகளை தேவைக்கேற்ப மாற்றி கையாளும் நிலையை வெளிப்படுத்துகிறது.

வகை	A	B	C	D	E	மொத்தம்	இடை
அதிபர்கள்	5	3	2	0	0	10	3.77
ஆசிரியர்கள்	40	45	88	25	8	206	
மாணவர்கள்	76	80	140	31	2	329	
மொத்தம்	121	128	230	56	10	545	
சதவீதம்	22.2%	23.49%	42.20%	10.28%	1.83%		
அட்டவணை - 10. ஆசிரியர்கள் மாணவர்கள் மீது தனிப்பட்ட கவனம் செலுத்துகின்றனர்							

வகை	A	B	C	D	E	மொத்தம்	இடை
அதிபர்கள்	3	4	1	1	1	10	3.77
ஆசிரியர்கள்	61	78	53	8	6	206	
மாணவர்கள்	106	102	65	38	18	329	
மொத்தம்	170	184	119	47	25	545	
சதவீதம்	31.19%	33.77%	21.83%	8.63%	4.58%		
அட்டவணை - 11. ஆசிரியர்கள் தன்னம்பிக்கையுடன் செயற்படுகின்றனர்.							

வகை	A	B	C	D	E	மொத்தம்	இடை
அதிபர்கள்	2	1	2	3	2	10	3.28
ஆசிரியர்கள்	40	49	79	37	1	206	
மாணவர்கள்	90	69	119	43	8	329	
மொத்தம்	132	119	200	83	11	545	
சதவீதம்	24.22%	21.85%	36.69%	15.22%	2.02%		

அட்டவணை - 12. ஆசிரியர்கள் பல்வேறு கற்பித்தல் முறைகளைக் கையாளுகின்றனர்.

அட்டவணை 13 இன்படி, 81% ஆனோரின் தெரிவாக மிக அதிகம், அதிகம், மத்திமம் ஆகியன தெரிவாகியதுடன், 19மு ஆனோரின் தெரிவாக குறைவு, மிகக் குறைவு என்பன காணப்பட்டன. இங்கு சராசரி மதிப்பெண் 3.91. இந் நிலை பெரும்பாலான ஆசிரியர்கள் தமது குரல் வளம், தொனி வேறுபாடு, உச்சரிப்பு போன்ற காரணிகளால் மாணவர்களை கற்றலின்பால் தூண்டுகின்றனர் என்பதை உணர்த்துகிறது.

அட்டவணை 14 இன்படி, 59% ஆனோரின் தெரிவாக மிக அதிகம், அதிகம், மத்திமம் ஆகியன தெரிவாகியதுடன், 41% ஆனோரின் தெரிவாக குறைவு, மிகக் குறைவு என்பன காணப்பட்டன. இங்கு சராசரி மதிப்பெண் 2.34. இந் நிலை வகுப்பறைகளில் மாணவர்களுக்காக ஆசிரியர்களால் உருவாக்கப்படும் சோதனைகள் பெரும்பாலும் நம்பகமற்ற தன்மையிலுள்ளமையை தெளிவாக்கியது.

அட்டவணைஇன்படி, 80% ஆனோரின் தெரிவாக மிக அதிகம், அதிகம், மத்திமம் ஆகியன தெரிவாகியதுடன், 20% ஆனோரின் தெரிவாக குறைவு, மிகக் குறைவு என்பன காணப்பட்டன. இங்கு சராசரி மதிப்பெண் 3.79. இந் நிலை பரீட்சையின் முன்னரும், பின்னரும் வகுப்பறைகளில் ஆசிரியர்களின் செயற்பாடுகள் சிறப்பாக உள்ளமையை வெளிப்படுத்தியது.

வகை	A	B	C	D	E	மொத்தம்	இடை
அதிபர்கள்	6	3	1	0	0	10	3.91
ஆசிரியர்கள்	87	46	51	16	6	206	
மாணவர்கள்	76	61	107	51	34	329	
மொத்தம்	169	110	159	67	40	545	
சதவீதம்	31.00%	20.18%	29.18%	12.29%	7.35%		

அட்டவணை - 13. ஆசிரியர்களின் தொனி வேறுபாடு மாணவர்களை கற்றலின்பால் தூண்டுகின்றது.

வகை	A	B	C	D	E	மொத்தம்	இடை
அதிபர்கள்	0	2	0	2	6	10	2.34
ஆசிரியர்கள்	21	21	76	35	53	206	
மாணவர்கள்	4	30	166	61	68	329	
மொத்தம்	25	53	242	98	127	545	
சதவீதம்	4.58%	9.72%	44.41%	17.98%	23.31%		

அட்டவணை - 14. ஆசிரியர்களால் உருவாக்கப்படும் சோதனைகள் நம்பகமானவை

வகை	A	B	C	D	E	மொத்தம்	இடை
அதிபர்கள்	4	2	4	0	0	10	
ஆசிரியர்கள்	63	45	56	33	9	206	

மாணவர்கள்	132	89	45	38	25	329	3.79
மொத்தம்	199	136	105	71	34	545	
சதவீதம்	36.51%	24.95%	19.27%	13.03%	6.24%		
அட்டவணை - 15. பரீட்சைகளின்போது ஆசிரியர்களின் செயற்பாடு சிறப்பானது							

5.2 கலந்துரையாடல்

வினாக்கொத்துக்களில் கோரப்பட்ட 13 அம்சங்களைக் கொண்ட விடயங்களில் 76% ஆனோர் அறிக்கைகளுக்கு ஆதரவாகவும் (மிகஅதிகம், அதிகம், மத்திமம்), 24% ஆனோர் அறிக்கைக்கு எதிராகவும் (குறைவு, மிகக்குறைவு) காணப்பட்டனர்.

அந்த வகையில் “ஆசிரியர்கள் சரியான நேரத்தில் வகுப்பறைக்கு வந்து, போகின்றார்கள்” என்பதற்கான சராசரி மதிப்பெண் 3.44. இது மிதமான மற்றும் உயர்வான தெரிவின் தன்மையைக் காட்டுவதால் பெரும்பாலான ஆசிரியர்கள் சரியான நேரத்தில் வகுப்பறைக்கு வந்து, போகின்றார்கள் எனக் கூறிக் கொள்ளலாம். (அட்டவணை 3) மேலும், “ஆசிரியர்கள் நன்கு தயாராகி வகுப்பறைக் கற்பித்தலுக்காக வருகின்ற நிலை” தொடர்பான சராசரி மதிப்பெண் 3.59. இதன்படி அதிகமான ஆசிரியர்கள் கற்பித்தலுக்கான தயார் நிலையிலுள்ளமை தெரியவந்தது (அட்டவணை 04).

ஆசிரியர்கள் வகுப்பறைச் சுத்தத்தில் கவனமெடுக்கும் தன்மை தொடர்பான சராசரி மதிப்பெண் 3.89. இதன்படி வகுப்பறையின் சுத்தத்தினைப் பேணுவதில் அதிகளவான ஆசிரியர்கள் கவனமெடுக்கின்றமையை அவதானிக்க முடிகிறது (அட்டவணை 05) மாணவர்களின் இருக்கை ஒழுங்கமைப்பு தொடர்பாக அதிக அளவில் ஆசிரியர்கள் கவனமெடுப்பதனை அட்டவணை 06 இன் சராசரிப் பெறுமதி 3.86 என்பதைக் கொண்டு உறுதிப்படுத்த முடிகிறது.

ஆசிரியர்கள் மாணவர்களில் ஒழுக்கவிருத்தியை ஏற்படுத்தும் விதமாகச் செயற்படும் தன்மை தொடர்பான சராசரிப் பெறுமதி 3.98. ஆகவே ஒழுக்க விருத்திக்கான நடைமுறைகளில் ஆசிரியர்கள் அதிகளவில் செயற்படுவதை அறியமுடிகின்றது. (அட்டவணை 07). மேலும், கற்பித்தலில் உளவியல் கொள்ளைகளை பயன்படுத்தும் தன்மை என்பதன் சராசரி மதிப்பெண் 1.9. ஆகவே இந்நிலை ஓர் எதிர்மாறான தன்மையைக் காட்டியது. அதாவது கற்றல் உளவியல் கொள்கைகளின் வகுப்பறைப் பிரயோகமானது ஆசிரியர்களால் பின்பற்றப்படுவதில்லை என முடிவெடுத்துக் கொள்ளலாம். (அட்டவணை 08).

ஆசிரியர்கள் மாணவர்களின் மனப்பாங்கு, கற்றல் திறன்களை மேம்படுத்தும் வகையில் செயற்படுவது தொடர்பான சராசரி மதிப்பெண் 2.46. இதன்படி வகுப்பறைகளில் ஆசிரியர்கள் அறிவை மாத்திரம் மேம்படுத்துவதனை நோக்காகக் கொண்டு செயற்படுவதை அறிய முடிந்தது. (அட்டவணை 09).

ஆசிரியர்கள் மாணவர்களில் தனிப்பட்ட ரீதியில் கவனம் செலுத்தும் நிலை தொடர்பான சராசரி மதிப்பெண் 3.77. எனவே இந் நிலை தொடர்பில் உடன்பாடானதொரு முடிவிற்கு வரமுடிந்தது. அதாவது ஆசிரியர்கள் அதிகளவில் மாணவர்களில் தனிப்பட்ட ரீதியில் கவனம் செலுத்துகின்றனர் என்ற நிலைக்கு ஆய்வாளனைக் கொண்டு சென்றது. அட்டவணை 10). அடுத்து, ஆசிரியர்கள் தன்னம்பிக்கை மிகுந்தவர்களாக செயற்படுதல் தொடர்பிலான சராசரிப் பெறுமானம் 3.77. இந் நிலை பெரும்பாலான ஆசிரியர்கள் தன்னம்பிக்கை மிகுந்தவர்களாக செயற்படுவதை உணர்த்துகிறது. (அட்டவணை 11).

வகுப்பறைக் கற்பித்தலில் ஆசிரியர்கள் பல்வேறான கற்பித்தல் முறைகளை தேவைக்கேற்ப மாற்றி கையாளும் நிலைமை தொடர்பாக பார்க்கின், அதன் சராசரிப் பெறுமானமாக 3.28 அமைவதுடன், அதிகளவான ஆசிரியர்கள், பல்வகைக் கற்பித்தல் முறைகளைக் கையாளும் நிலை தெளிவாகியது. (அட்டவணை 12). மேலும், ஆசிரியர்கள் தமது குரல் வளம், தொனி வேறுபாடு, உச்சரிப்பு போன்ற

காரணிகளால் மாணவர்களை கற்றலின்பால் தூண்டுகின்றனர் என்பது தொடர்பான சராசரிப் புள்ளி 3.91. ஆகவே, ஆசிரியர்கள் தமது தொனி மூலமாக மாணவர்களை கற்றலுக்கு தூண்டும் நிலை அதிகளவில் காணப்படுகின்றமை தெளிவாகியது. (அட்டவணை 13) மாணவர்களுக்காக ஆசிரியர்களால் உருவாக்கப்படும் சோதனைகளின் நம்பகத்தன்மை தொடர்பாக பார்க்கின், அதன் சராசரிப் பெறுமதிப் புள்ளி 2.34. ஆகவே சோதனைகளின் நம்பகமற்ற தன்மை இங்கு வெளிக்காட்டப்பட்டது. (அட்டவணை 14) மேலும், பரீட்சையின் முன்னரும், பின்னரும் வகுப்பறைகளில் ஆசிரியர்களின் செயற்பாடுகளின் நிலை தொடர்பில் அதன் சராசரிப் பெறுமதி 3.79. ஆகவே பரீட்சையின் முன்னரும், பின்னரும் வகுப்பறைகளில் ஆசிரியர்களின் செயற்பாடுகள் சிறப்பாக உள்ளமையை இது வெளிப்படுத்தியது.

6.0 முடிவுரை

ஆய்வின் கண்டுபிடிப்புக்கள் மற்றும் விமர்சனத்தின் அடிப்படையில் பின்வரும் முடிவுகள் எடுக்கப்பட்டன.

1. இடைநிலை வகுப்புக்களில் கற்பிக்கும் ஆசிரியர்கள் நேரத்தினை முகாமை செய்தல், வகுப்பறைத் தூய்மை, வகுப்பறையின் இருக்கை ஒழுங்கமைப்பு, பாட முன்னாயத்தம், ஒழுக்க விருத்தியினை மேம்படுத்தல், ஆசிரியர்களின் கற்பித்தலில் மாறுபட்ட தொனிவேறுபாடு, மாணவர்கள் மீதான தனிப்பட்ட கவனம், தன்னம்பிக்கையுடன் செயற்படல், பரீட்சைகளின்போது வினைத்திறனாகச் செயற்படல் மற்றும் பல்வேறு கற்பித்தல் முறைகளைக் கையாளல் போன்ற விடயங்களில் சிறந்த முகாமைத்துவப் பண்புகளைக் காட்டுகின்றனர்.
2. இடைநிலை வகுப்புக்களில் கற்பிக்கும் ஆசிரியர்கள் வகுப்பறைகளில் உளவியல் நுட்பங்களைப் பயன்படுத்தும் தன்மை, மாணவர்களின் மனப்பாங்கு மற்றும் கற்றல் திறன்களை விருத்தியாக்குதல் மற்றும் உருவாக்கும் சோதனைகளின் நம்பகத்தன்மை ஆகியவற்றில் சிறந்த முகாமைத்துவப் பாங்கினைக் காட்டாத நிலையும் ஆய்வின் மூலம் வெளிப்பட்டது.

7.0 பரிந்துரைகள்

கண்டுபிடிப்புக்கள் மற்றும் முடிவுகளின் அடிப்படையில் பின்வரும் பரிந்துரைகள் முன்வைக்கப்பட்டன.

1. ஆசிரியர்கள் தாம் கற்பிக்கும் வகுப்பறைகளில் கல்வி உளவியற் கொள்கைகளைப் பயன்படுத்துவதற்கு பயிற்றுவிக்கப்பட வேண்டும்.
2. ஆசிரியர்கள் மாணவர்களுக்காக உருவாக்கும் சோதனைகளின் நம்பகத்தினை மேம்படுத்த ஒரே நேரத்தில் வேறுபட்ட மாணவ குழுக்களுக்கு வேறுபட்ட சோதனைகளை திட்டமிடுதல் வேண்டும்.
3. பல்வேறான மதிப்பீட்டு நுட்பங்களை ஆசிரியர்கள் கையாள்வது அவசியம்.
4. மாணவர்கள் தங்கள் திறன்களை மேம்படுத்த வகுப்பறைச் செயற்பாடுகளின்போது அதிகளவு பயிற்சிகளில் ஈடுபடுத்தப்பட வேண்டும்

6.0 உசாத்துணை நூற்பட்டியல்

- Aijaz Ahamed Gujjar ., Bushra Naoreen. (2009). Role of Teacher As Classroom Manager. i – Manager's Journal on Educational Psychology, Vol.2. No.4. February - April 2009.
- Arif, H.M. (2003). Human Development and Learning, Majeed Book Depot, Lahore, Pakistan.
- Dhand,H.(1990). Techniques of Teaching, Shis Publication, New delhi, India.
- McBer, H. (2000). Research into Teacher Effectiveness; A Model Teacher Effectiveness. DfEE, Research report No. 216.

- Laslett, R & C, Smith. (1984). *Effective Classroom Management; A Teacher's Guide*, Croon Helm Ltd, London, UK.
- Lemelech, J.K. (1988). *Class room Management; Methods and Techniques for Elementary and Secondary Teachers*, 2nd ed. Newyork: Longman.
- Shukla Chhaya. (2004). *Administration and Management in Secondary Schools* , New Delhi.
- Taneja, R.P. (2004). *Anomal Dictionary of Education*, New Delhi; Anomal Publication.
- Walberg, J.H. (1988). *Synthesis of Richer on Time and Learning*, *Educational Leadership*,45(6); 76- 81